

Repetition.

Linjärt oberoende:

En uppsättning vektorer $\{\vec{u}_1, \dots, \vec{u}_2\}$ sägs vara *linjärt oberoende* om ekvationen

$$c_1 \vec{u}_1 + \dots + c_k \vec{u}_k = \vec{0} \text{ bara har lösningen } c_1 = c_2 = \dots = c_k = 0.$$

Om ekvationen har en annan lösning sägs vektorerna vara *linjärt beroende*.

Man kan lösa ekvationen genom att sätta upp en matris: $\begin{pmatrix} \vec{u}_1 & \vec{u}_2 & \dots & \vec{u}_k \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & 0 \end{pmatrix}$

Om $k=n$, vektorernas längd kan detta testas mha en *determinant*.

Exempel:

Vilken punkt på linjen $x+y=1$ ligger närmast origo?

Lösning:

Vi kan använda *Lagranges metod* :

Funktion att minimera: $f(x, y) = x^2 + y^2$, bivillkor: $g(x, y) = x + y - 1$

Lagranges metod säger att $\text{grad } f \parallel \text{grad } g$ eller så är $\text{grad } g = \vec{0}$ i minpunkten.

Men $\text{grad } g = (1, 1) \neq \vec{0}$ och $\text{grad } f = (2x, 2y)$, vilket ger att

$$(2x, 2y) = \lambda(1, 1) \Rightarrow x = y \Rightarrow (\text{insatt i } g = 0) \Rightarrow x = y = \frac{1}{2}.$$

Svar: Punkten $x = y = \frac{1}{2}$ ligger närmast origo.

Alternativ lösning:

I det här fallet är antalet vektorer lika med antalet dimensioner, så vi kan räkna determinanten:

$$0 = \begin{vmatrix} \text{grad } g \\ \text{grad } f \end{vmatrix} = \begin{vmatrix} 1 & 1 \\ 2x & 2y \end{vmatrix} = 2y - 2x \Rightarrow x = y.$$

Mer om linjärt beroende:

Om $\{\vec{u}_1, \dots, \vec{u}_k, \vec{v}\}$ är linjärt beroende men $\{u_1, \dots, u_k\}$ är linjärt beroende, kan man fråga sig hur \vec{v} kan uttryckas som *linjärkombination* av $\vec{u}_1, \dots, \vec{u}_k$.

$$\vec{v} = c_1 \vec{u}_1 + \dots + c_k \vec{u}_k \Leftrightarrow (\vec{u}_1 \dots \vec{u}_k \mid \vec{v}).$$

Om vi har en uppsättning vektorer sådan att alla vektorer kan skrivas som linjärkombinationer av de vektorerna, kallas uppsättningen för en *bas*.

En bas där alla basvektorerna har längd 1 och är ortogonala kallas för en *ON-bas*. Vi kan byta bas med hjälp av *transformationer* :

$$\vec{x}_e = C \vec{x}_f$$

\vec{x}_e koordinaterna i den gamla basen

där: \vec{x}_f koordinaterna i den nya basen

C kolonnerna är f-basen uttryckt i e-basen.

Linjära avbildningar, exempel:

Bestäm avbildningsmatrisen, i standardbasen, som svarar mot projektion på linjen $y=x$.

Lösning:

Ritar vi projektionen grafiskt ser vi att \vec{e}_1 och \vec{e}_2 projiceras på samma linje, $A \vec{e}_1 = A \vec{e}_2$. Avbildningsmatrisen $A = (A \vec{e}_1, A \vec{e}_2)$.

Vi kan skriva att $A \vec{e}_1 = \vec{e}_1 - (\vec{e}_1 \cdot \hat{n}) \hat{n} = (1, 0) - \frac{1}{2}(1, -1) = \left(\frac{1}{2}, \frac{1}{2}\right)$.

Då \hat{n} är enhetsnormalen till linjen: $\hat{n} = \frac{(1, -1)}{\|(1, -1)\|}$.

Sats:

Om A tar en ON-bas till en annan, blir avbildningsmatrisen precis transformationsmatrisen mellan den ursprungliga basen och dess bild.

Transformering av linjära avbildningar, exempel:

$$\text{Låt } \vec{f}_1 = \left(\frac{1}{\sqrt{2}}, \frac{1}{\sqrt{2}}\right) \text{ och } \vec{f}_2 = \left(\frac{1}{\sqrt{2}}, -\frac{1}{\sqrt{2}}\right).$$

I \vec{f} -basen blir projektionen på linjen $y=x$ bara $A_f = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 0 \end{pmatrix}$.

Om $\vec{y}_e = A_e \vec{x}_e \Leftrightarrow C \vec{y}_f = A_e C \vec{x}_f \Rightarrow \vec{y}_f = (C^{-1} A_e C) \vec{x}_f$ dvs $A_f = C^{-1} A_e C$.

Vilket ger $C A_f C^{-1} = A_e$.

För ON-basbyten har vi att $C^{-1} = C^T$, så:

$$A_e = \begin{pmatrix} \frac{1}{\sqrt{2}} & \frac{1}{\sqrt{2}} \\ \frac{1}{\sqrt{2}} & -\frac{1}{\sqrt{2}} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \frac{1}{\sqrt{2}} & \frac{1}{\sqrt{2}} \\ \frac{1}{\sqrt{2}} & -\frac{1}{\sqrt{2}} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \frac{1}{2} & \frac{1}{2} \\ \frac{1}{2} & \frac{1}{2} \end{pmatrix}.$$

Avbildningsskala, exempel:

$$\text{Låt } A \text{ vara avbildningen med avbildningsmatris } \begin{pmatrix} \frac{1}{\sqrt{2}} & \frac{1}{\sqrt{2}} \\ \frac{1}{\sqrt{2}} & -\frac{1}{\sqrt{2}} \end{pmatrix}.$$

$$\text{Då är avbildningsskalan } \det A = \begin{vmatrix} \frac{1}{\sqrt{2}} & \frac{1}{\sqrt{2}} \\ \frac{1}{\sqrt{2}} & -\frac{1}{\sqrt{2}} \end{vmatrix} = -1.$$

Differentierbarhet:

$$\vec{f}(\vec{r}) \approx \vec{f}(\vec{r}_0) + J_{\vec{f}}(\vec{r}_0)(\vec{r} - \vec{r}_0)$$

$J_{\vec{f}}(\vec{r}_0)(\vec{r} - \vec{r}_0)$ är en linjär avbildning.

Exempel:

Beräkna $\iint_{\Omega} (x+y) dx dy$ då Ω begränsas av linjerna $x+y = \pm 1, x-y = \pm 1$.

Lösning:

Vi vill transformera området till en fyrkant för att få en lättare integral.

$$T^{-1} = \begin{cases} u = x+y \\ v = x-y \end{cases} \Rightarrow J_{T^{-1}} = \begin{pmatrix} \text{grad } u \\ \text{grad } v \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 1 & -1 \end{pmatrix}.$$

$$|\det J_T| = \frac{1}{|\det J_{T^{-1}}|} = \left| -\frac{1}{2} \right| = \frac{1}{2}.$$

$$\iint_{\Omega} x+y dx dy = \int_{-1}^1 \int_{-1}^1 u \frac{1}{2} du dv = 0.$$

Polära koordinater, exempel:

Beräkna arean hos området begränsat av $(x-1)^2 + 2y^2 = 1$.

Lösning:

$$\text{Vi går över till polära koordinater; } T: \begin{cases} x = \cos \varphi + 1 \\ y = \frac{\sin \varphi}{\sqrt{2}} \end{cases}.$$

$$J_T = \begin{pmatrix} \cos \varphi & -r \sin \varphi \\ \frac{\sin \varphi}{\sqrt{2}} & \frac{r \cos \varphi}{\sqrt{2}} \end{pmatrix} \Rightarrow |\det J_T| = \frac{1}{\sqrt{2}} \left\| \begin{pmatrix} \cos \varphi & -r \sin \varphi \\ \sin \varphi & r \cos \varphi \end{pmatrix} \right\| = \frac{r}{\sqrt{2}}$$

$$\iint_{\Omega} dx dy = \int_0^{2\pi} \int_0^1 |\det J_T| d\varphi dr = \int_0^{2\pi} \int_0^1 \frac{r}{\sqrt{2}} d\varphi dr = \frac{\pi}{\sqrt{2}}.$$

Bra att veta: Matrisen för en sammansättning av linjära avbildningar är produkten av avbildningsmatriserna.

Cylinderkoordinater, exempel:

Beräkna volymen hos den del av klotet $x^2 + y^2 + z^2 \leq 4$

där $x^2 + y^2 \leq 1$.

Lösning:

$$-\sqrt{4-x^2-y^2} \leq z \leq \sqrt{4-x^2-y^2} \Rightarrow -\sqrt{4-r^2} \leq z \leq \sqrt{4-r^2}$$

$$\int_0^{2\pi} \int_0^1 \int_{-\sqrt{4-r^2}}^{\sqrt{4-r^2}} r dz d\varphi dr = 2\pi \int_0^1 2r \sqrt{4-r^2} dr = 2\pi \left[-\frac{2}{3} (4-r^2)^{\frac{3}{2}} \right]_0^1 = -\frac{4\pi}{3} \left(3^{\frac{3}{2}} - 4^{\frac{3}{2}} \right).$$

(Svaret blir > 0 eftersom $4^{\frac{3}{2}} > 3^{\frac{3}{2}}$.)

Sfäriska koordinater (svåra att komma ihåg?)

$$\begin{cases} x = r \sin \Theta \cos \varphi \\ y = r \sin \Theta \sin \varphi \\ z = r \cos \Theta \end{cases} \begin{cases} 0 \leq \varphi \leq 2\pi \\ 0 \leq \Theta \leq \pi \end{cases}$$

$$|\det J_T| = r^2 \sin \Theta.$$

Exempel:

Beräkna volymen av ett klot med radien R .

Lösning:

$$\int_0^{2\pi} \int_0^{\pi} \int_0^R r^2 \sin \Theta dr d\Theta d\varphi = \frac{R^3}{3} 2\pi \int_0^{\pi} \sin \Theta d\Theta = \frac{4\pi R^3}{3}.$$

Ytintegral, exempel:

Beräkna flödet ut genom enhetssfären för fältet $\vec{F} = (x, y, z)$.

Lösning:

$$\oiint_S \vec{F} \cdot \hat{n} d\sigma = \iiint_K \text{div } \vec{F} dx dy dz.$$

$$\text{div } \vec{F} = \nabla \cdot \vec{F} = \frac{\partial \vec{F}}{\partial x} + \frac{\partial \vec{F}}{\partial y} + \frac{\partial \vec{F}}{\partial z} = 1 + 1 + 1 = 3.$$

$$\iiint_K 3 dx dy dz = 3 \frac{4\pi}{3} = 4\pi.$$

Alternativ lösningsmetod:

$$\oiint_S \vec{F} \cdot \hat{n} d\sigma = \pm \iint \vec{r}(u, v) \cdot \left(\frac{\partial \vec{r}}{\partial y} \times \frac{\partial \vec{r}}{\partial v} \right) du dv$$

Där tecknet bestäms av om $\left(\frac{\partial \vec{r}}{\partial y} \times \frac{\partial \vec{r}}{\partial v} \right)$ har samma eller motsatt riktning som \hat{n}

och $\vec{r}(u, v)$ är en *inverterbar* parametrisering av S .